Ч. 243. Субота 7 падолиста (25 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї непечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

Послідне засіданє краєвого сойму. — До внутрішної ситуациї. — З балканьского півострова. — Франция а Німеччина.

На вчерашнім послідним засіданю сойму вела ся дальше дебата шкільна, підчас котрої посол ґр. Стадніцкий поставив слідуючі резолюциї: 1) Сойм ухвалює відослати резолюциї послів дра Олесницкого і о. Сеника до комісиї шкільної; — 2) взиває ся краєву Раду шкільну, щоби взяла під розвагу справу основаня нових шкіл середних а передовсім шкіл фахових (торговельних, промислових, рільничих і т. п) і зложила о тім звіт соймови. — Пос. віцепрез. Дембовский заявив, що над резолюциями о. Сеника і п. Стадніцкого Рада шкільна поважно застановить ся. По промові ґенеральних бесідників дра Олесницкого поставив пос. др. Кость Левицкий поправку до резолюциї пос. Стапіньского, в котрій взиває ся Виділ краєвий, щоби в порозуміню з кр. Радою шк. розважив потребу основаня нових шкіл середних: „з увзглядненєм потреб обох народностий", в цїли даня директиви, що розходить ся тут також о основуванє руских шкіл середних. Опісля промовляв ще пос. Стапіньский і заявив, що его партия (людовці) стоїть дійстно на тім становищи, що число руских шкіл середних не відповідає справедливости і що партия людова так розуміє внесенє пос. Стадницкого, як того домагає ся пос. К. Левицкий, та сподїває ся, що по тім внесеню будуть дійстно основувані нові школи середні для руского народу. Опісля ухвалено обі резолюциї пос. Стадницкого.

З черги відослано до Виділу краєвого петицию горожан міста Городенки о переобразованє двох шкіл шестиклясових на дві школи виділові з двома школами 4 клясовими. По сїм уділив п. Маршалок голосу Є. Ексц. п. Намістникови, котрий заявив, що силою найв. порученя **відрочує** галицкий сойм. Пращаючи послів, зазначив п. Маршалок в руській промові, що також і ті бажаня его, щоби відносини послів обох народностий уможливляли спільну працю над осягненєм ліпшої будучности краю, не дізнали заводу.

Ходить чутка, що реконструкция кабінету стрічає на поважні трудности і готово прийти до димісиї цілого кабінету. Характеристичний для внутрішної ситуациї і гадки утвореня урядничого кабінету єсть слідуючий комунїкат, оголошений в „Korr. Austria": Виділ християньско суспільної партиї відбув вчера під проводом др. Люеґера конференцию, на котрій заняло в рішучий спосіб становище против урядничого кабінету. Похвалено ідею коаліциї сполучених доси партий; християньско-суспільна партия буде й дальше брати участь в такій коаліциї.

Президия сербскої скупштини видала вчера слідуючий комунікат: Скупштина вчера і оногди на двох довірочних засїданях вислухала звіту правительства о зовнішній ситуациї, дальше жаданя всіляких послів що до виясненя в справі послїдних подій і відповідь правительства а відтак тоті заяви і виясненя приняла скупштина з вдоволенєм до відомости, а також факт, що Сербія в виду трудного положеня поробила всякі відповідні кроки в цїли енерґічної оборони інтересів сербских і що теперішні відносини понимає поважно та сповняє межинародні обовязки. В виду того, що публичне мнїнє Европи єсть для Сербії користне, як також в виду признаня справедливости становища Сербії зі сторони держав, маємо причину дожидати спокійно успішного залагодженя жадань Сербії. Сербия вижидає зі спокоєм маючої скликати ся конференциї і її ухвал.

З Константинополя доносять: Внаслідок

---

2)

ДЕТЕКТИВКА.

Повість з житя Американки.

(З нїмецкого — Г. Райнгардта).

(Дальше).

В кілька днів опісля принесла Джесі першу часть готового товару. Клерк Ріф подивив ся лиш поверховно і заплатив умовлену від штуки заплату не сказавши ані слова докору, чого она боялa ся а що поправді було би й належало ся, бо той, що робив, мав ще дуже мало вправи.

Несьміливо а все-таки з урадуванєм в души згорнула она гроші. Таж преці дома так їх дуже було потреба. Але все-таки ще спитала ся: Та чи вдоволяючо випала робота?

— Другим разом буде вже рівномірнійша — відповів Ріф успокоюючо.

— Авжеж. Мій тато має найліпшу волю. Ви на нім не заведете ся.

Він вийшов знов за нею на улицю та й знов попросив, щоби єму вільно було походити пів годинки з нею. Тепер вже зміркувала она сама по собі, як з цілого серця була тому рада.

Нині розповідав він їй про свої молоді літа. Прожив їх дуже сумно, бо був сиротою. Відтак звернув на теперішність. Казав, що має добре платне становище, яке здобув собі власними силами. Лиш на то ще може жалувати ся, що він такий самісенький, один на сьвіті. Особлино в неділі чує ся осамотілий, так страшно осамотілий, хоч иноді старає ся розірвати ся прогульками.

Она споглядала перед себе на улицю і слухала мовчки. Аж нараз мов би щось кинуло нею, коли вчула его просьбу, щоби єму вільно було зайти слідуючої неділї в гостину до неї і її батька.

— Пане Ріф — відозвала ся она — мій тато певно би дуже з того тішив ся, коли би міг особисто познакомити ся з вами, але наше помешканє не конче придатне на гостину. Позвольте, що вам отверто скажу. Ми не лиш дуже поєдинчо, але й дуже а дуже бідно уладжені.

— А чи лиш то одно причиною, що не хочете згодити ся на мою просьбу?

— Так, — відповіла она.

— То я такої причини не узнаю, панно Джесі — сказав він. — Отже прийду до вас.— А за хвильку виголосив тихцем початкові слова поезиї: „Не в палатах щастє пробуває"...

— — — — — — — — — — —

Цілу слідуючу суботу робота дівчині якось не вела ся. Все лиш думала о заповідженій гостині. Майже й не чула, як її товариш ка жартували собі з неї і натягали її за то, що она чогось така задумана, та як сварила її надзирательська, що иншим разом була би дуже прикро відчула.

Заким в суботу вечером поїхала до дому, купила собі ще синю ленту і хороший пояс.

Батько, котрому, розуміє ся, розповіла про гостя, котрого мають сподівати ся, усьміхнув ся, коли она в неділю по полудни вистроїла ся лентою і поясом та в малеській комнатці, котру так впорядкувала, що аж все сьвітило ся і поуставляла цьвіти так, щоби они хорошо виглядали.

Около першої години явив ся Клерк Ріф. Він привитав ся зі старим Сльокемом з як найбільшою пошаною і наробив єму тим трохи клопоту. Але молодий мужчина умів так свобідно повести розмову, що небавком усунув то заклопотанє. Минули дві години навіть не знати коли.

Аж Ріф вийняв свій годинник і звернув ся до Джесі з запитанєм: А може я вас здержую від вашого звичайного проходу, панно Джесі?

— О, ні.

— Але ви звичайно виходите в неділі на прохід?

— Як коли.

— То позвольте, щоби я пішов з вами.

Старий Сльокем позволив їм піти і досить вдоволений споглядав за ними, коли они пішли. Коли йшли сходами на долину, то майже з кождого помешканя виставила ся з двери голова а сватки сходились відтак громадками та аж не могли о тім досить набалакати ся.

Та й найблизшої неділї явив ся Клерк Ріф знову і вибрав ся з Джесією знов на прохід.

Якось серед тиждня дістав відтак старий Сльокем всілякі цінні посилки, як вигідно вибиване крісло і скринку вина.

Батько не хотів випитувати доньки, звід

нової інтервенциї із сербскої сторони великий везир Кіяміл-паша позволив на виладоване і перевезене воєнних материялів до Сербії привезених з Франциї до Солуня.

Межи Німеччиною а Францією прийшло ізза маловажної справи до так острого конфлікту, що готова би навіть вибухнути війна межи тими обома державами, скоро би Німеччина не схотіла уступити. Пішло ізза Німців, що служили у французскій леґії заграничній, до котрої приймають зволоч з цілого сьвіта, всіляких втікачів, котрим деинде грозить кримінал або й кара смерти. З того рода вояками обходять ся француские офіцири дуже остро. Отже недавно тому втекло шість Німців з тої леґії і сховали ся у німецкого консуля в Казабльянці в Мароккy. Француска патруля відобрала відтак тих втікачів і побила слугу консуляту, а коли консуль сам явив ся у офіцирів і виступив в ароґантний спосіб против них, они набили его по лици і викинули за двері. Отже Німеччина зажадала за то як найдальше ідучої сатисфакциї, а іменно, щоби офіцирам дано нагану і щоби начальний вожд француської армії в Мароккy ґен. Амаде особисто перепросив німецкого консуля. На то Франция не хоче ніяк згодити ся а готова що найбільше пристати на то, щоби справу полагодив мировий суд. На то знов не хоче згодити ся німецкий цісар, доки Франция не вискаже свого жалю з причини зневаги заподіяної німецкому консулеви. На то мав заявити француский міністер справ заграничних, що Франция під ніяким услівєм не згодить ся на жадане Німеччини і витягне всі консеквенциї з відкиненя тих жадань. Та й рада міністрів порішила вчера, що єсть річию неможливою згодити ся на жадане Німеччини.

Новинки.

Львів, дня 6-го падолиста 1908

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник яко президент гал. Дирекциї лісів і домен державних у Львові переніс люстратора лісів і домен державних, Стефана Ціпсера з Надвірни до Львова, управителів лісів і домен державних, Мих. Сохацкого із Солотвини мизуньскої до Кут і дра Волод. Буржиньского з Гринави до Солотвини мизуньскої.

— Висший суд краєв. у Львові переніс ведучих книги ґрунтові Вінкентия Пав. Рубінґера із Станиславова до Коломиї і Ант. Малика з Коломиї до Станиславова.

— П. Міністер рільництва іменував в етаті урядників технічних дирекций домен буковиньского греко-православного фонду религійного управителя лісів і домен Едв. Грушку люстратором лісів, асистентів лісництва Евг. Сіміоновича, Едв. Лева, Максим. Гливьского і Арт. Карґля управителями лісів і домен, стабілізував провізоричних асистентів лісництва Ів. Віку, Фр. Біндевальда, Дим. Цуркана і Аврел. Ізопеску та іменував асистентами елевів лісництва Юл. Черкавского і Вікт. Пігуляка.

— Дрібні вісти. Члени читальні „Просьвіти“ в Судовій Вишни відограють в неділю дня 8 с. м. у власній сали „Наталку Полтавку“ Котляревского. — П. Евг. Білиньский, звістний пасічник в Збаражи, одержав на міжнародній кухарско-промисловій виставі у Львові золотий медаль за свої питні меди. — О. Сімон Нікон і его товариші (Араби), що об'їздять тепер східну частину Галичини, збирають складки не на руску церков в Вефлеємі але на халдейску в Мозуню (Ниневії). — Розправа карна против асистента зелізничого Каліти і бляхаря Шіфтера, обжалованих о крадіж і купованє краденої бляхи розпічне ся перед судом присяжних в Станиславові 19 с. м. — Новий президент Сполучених Держав, Тафт, одержав після дотеперішного обчисленя 1,091.000 голосів. — На подвірю дому при ул. Шпитальній ч. 5 знайдено між старими балками 2 срібні ліхтарі, походячі очевидно з крадежі. — Берт. Штафови, замешкалому при улици Яблоновских ч. 8, вкрадено ровер вартости 200 К.

— Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

В суботу, дня 7 падолиста с. р. „Фавст“, опера в 5 діях К. Ґунода. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньскої, співачки львівскої опери.

В неділю, дня 8 с. м. „Арсен Яворенко“ (На громадскій роботі), народна драма в 5 діях зі співами Б. Грінченка.

Ві вторoк, дня 10 с. м. (послідне представлене) „20 днів тюрми“, фарса в 3 діях Вебера.

— Ориґінальна месть. Монтер Юліян Михальский мав якусь злість на реставратора Саламона Вінта при ул. Коперника 30 і зімстив ся на нім в неаби який спосіб. Прийшовши вчера до его реставрациї казав насамперед дати собі ґальбу пива, а відтак вилив се пиво до стоячого в куті фортепяна.

— Убийство в цїли рабунку. З Тернополя доносять, що в придорожній коршмі коло Янівки, де мешкав арендар Лейба Ліхтер з жінкою і внучкою, та їх комірник Геннох Вахнер, лісничий, доконано страшного убийства в цїли рабунку. Якийсь розбишак добув ся до коршми, дрантивої ліпянки крізь отвір зроблений в стіні і задушив Бохнера, у котрого сподівав ся знайти більшу суму гроший узискану із продажи ліса. Бохнер однак віддав вже був гроші до каси і мав при собі лиш 20 К. Злочинці поранили відтак тяжко цілу родину арендаря, котра спала забрали й у них гроші, які знайшли та повтікали. Жандармерия слідить тепер за злочинцями.

— В погони за злодіями в самоїздї. Сими днями доконано в Ню Йорку одної з найзухвалійших крадежий дорогоцінностий, котра стала ся причиною масової погони за злодіями, котрі втікали самоїздом. Було то в найбільше оживленій части Ню Йорку. Вечером, коли улиця Лексінґтон повна людий, що тисячами спішать чи домів, чи за своїми орудками, увійшло до ювілєрского склепу німецко-американьскої фірми Ганненгольца і Сина якийсь незнакомий і предложив поручаюче письмо, котре нібито мав написати президент асекурацийного банку Сполучених Держав п. Ендрус (Andrews). Незнакомий сказав, що хоче купити дорогоцінности за яких 10.000 кор. Єму предложено до вибору кілька пуделочок з дорогоцінними каменями. Незнакомий вхопив в одній хвили ті пуделочка, при чім кілька диямантів випало на землю і пустив ся втікати. Він вибіг до сіний, але там впав просто в руки 60-літної жінки шефа фірми, котра зміркувала зараз, що стало ся, злoвила злодія і держала его доти, аж він якось добув ніж і пробив єї так, що она стративши притомність впала на землю.

Підчас коли Ганненгольц взяв ся ратувати свою жінку, син его пустив ся за злочинцем, за котрим серед великої товпи народу гнав ся через кілька улиць. Наконець добіг до него в хвили, коли він сідав до самоїзда, в котрім сиділо ще двох мужчин, очевидно его спільників. Межи злодіями а молодим ювілєром завела ся тепер завзята борба, котра закінчила ся тим, що один із злочинців зачав стріляти з револьвера і впакував молодому Ганненгольцови три кулі в живіт а молодий мужчина повалив ся неживий на землю. Самоїзд рушив тепер з місця а сидячі в нім мужчини били на право і ліво людий, що хотіли їх ловити. Якийсь шофер пустив ся своїм самоїздом за злочинцями і в шаленій їзді гнав ся більше як чверть милі за ними а

ки то така щедрота взяла ся у того молодого чоловіка, щоби не робити їй прикрости. Але він знав єї на скрізь, що она у него добра, честна дитина і очевидно була лиш тота одна можливість, що Ріф їй осьвідчив ся та що она не дала єму гарбуза. В противнім случаю була би она, так як він єї знав, безусловно спротивилась принятю тих посилок. Инакше не могло бути.

Він і не помилив ся. Найблизшої неділї станули Джесі і Клерк перед ним і попросили, щоби їх поблагословив. Хотіли вже слідуючого тиждня сполучити ся на віки.

Старий Сьлокем не міг тому противити ся. Він тронутий лиш притакнув на то і обняв свої діти.

Клерк Ріф наймив вже був помешканє при західній улици ч. 139 близько Гед'зен Рівера [1]) та й замовив меблї, підчас коли Джесі день перед тим покинула була роботу у фабрицї кудрявленя пер.

Ві вторoк перепровадили ся, що впрочім не робило богато трудностий, а в середу, бо в Сполучених Державах не знають, бачите, формальностий, котрі забирають богато часу, відбуло ся вінчане.

Клерк Ріф був для своєї жінки і для свого старого тестя сама любов і вглядність. Та й нічо в тім не змінило ся. Старий чоловічиско ставав щораз немічнійший, але він і Джесі доглядали его взаїмно і не лякали ся ніяких видатків, які дали ся погодити з его доходами. А коли старий чоловічиско мимо всеї любови, всіх заходів і помочи, яка его окружала, помер, заплакав по нім Ріф так само щиро як і его рідна донька.

Тепер же молодий супруг присьвятив всю свою щирість і любов своїй Джесі так, що горе по утраті батька небавком єї покинуло; а Джесі знов відвдячувала ся єму за его любов і вірність в такій самій мірі.

Щасливійшого, більше вдоволеного житя, як у тих молодих супругів, годі було собі й подумати.

Одного вечера залагодила Джесі борзо ще якусь малу орудку для домашного господарства і вертала скоро сходами на гору. Коло дверий єї помешканя стояла якась чужа жінка. Їй здавало ся, як колиб тота жінка вже дзвонила до єї помешканя.

Жінка тота подивила ся на неї і стала їй приглядати ся.

Джесі не мала ніякої причини єї зачіпати, отже отворила двері і зайшла до помешканя. Але коли хотіла замкнути двері за собою, чужа жінка станула на порозі.

— Чи тут мешкає книговодець Клерк Ріф? — спитала она жорстко.

Джесі зробило ся якось трохи лячно. Пиняво відповіла, що тут.

— То я добре зайшла — сказала тота женщина — і увійшла до коритаря та замкнула двері за собою. Відтак, не питаючи богато, отворила двері від комнати, розглянула ся в середині і сіла собі на кріслі.

— Чого вам треба? — спитала Джесі стоячи на порозі а страх брав єї щораз більший.

— А коли Ріф прийде? — спитала на то женщина.

— За хвилинку.

— То добре — сказала на то женщина.

— Але чого вам треба від него? — допитувала ся Джесі.

На лици незнакомої женщини проявив ся вираз якоїсь ненависти. — То добре, кажу, — визьвірила ся она до Джесі.

Джесі вже не знала, що їй робити. Чи кликати когось на поміч і зворохобити цілий дім? Того она ніяк не хотіла би. Клерк мусів прецї надійти кождої хвилї.

Отже она постановила дожидати его, вийшла до сіний і слухала, чи не іде він по сходах, а заразом позирала ся й до комнати, де сиділа незнакома женщина.

Наконець надійшов він.

— Клерку — шептала она до него в дверях від помешканя — там в серединї сидить якась чужа, немила жінка, котра хоче з тобою поговорити. Піди та спитай єї, чого хоче і нехай зараз виносить ся, бо менї чогось лячно від неї.

Клерковi Ріфови губи поблїдли а руки зачали єму дрожати. — Якась — чужа женщина? — вимовив він на силу.

— Ідиж та спитай, чого хоче і нехай виносить ся.

Видко було, як тяжко приходило ся єму зробити тих кілька кроків.

(Дальше буде).

[1]) Hudson River — Гед'зен Рівер, ріка, що коло Ню-Йорку впадає до моря.

многотисячна товпа людий придивляла ся тій погони. Коли здоганяючий самоїзд над'їхав вже зовсім близько до злодіїв, один з них встав і змірив ся револьвером до шофера і крикнув до него: Скоро не станете в сій хвили, то дістанете кулькою в лоб! Шофер загальмував свій самоїзд а злочинці щезли десь в улицях міста. Жертви злодіїв борють ся тепер зі смертию. Сотки поліциянів і детективів розбігли ся зараз по всіх улицях, але злочинців не удало ся й доси вислідити.

— **Конець справи станиславівских мальверзаций.** Минулого тиждня відбуло ся дисциплінарне слідство против інспектора Зібавера і банмайстрів Рутковского і Вальдекера, котрих суд в процесї о мальверзациї на зелїзници увільнив. Дисциплінарна комісия під проводом заступника директора зелїзничого др. Подлевского радила через два дні а в пятницю вечером видала вирок увільняючий Зібавера від служби а засуджуючий банмайстрів Рутковского і Вальдекера в дорозї дисциплїнарній на перенесене і зменшене поборів службових.

— **Фальшівники почтових книжочок.** Від довшого вже часу бушувала вже майже у всїх австрийских краях шайка, що допускала ся обманьств на підставі фальшованих книжочок почтової каси ощадности. Обманьства полягали на тім, що обманцї підробляли вкладкові книжочки уряду почтових кас ощадности у Відни, вписували до них ріжні квоти, буцїм то на книжочку вложені, і заосмотрювали їх опісля фальшивими стампілями почтового уряду та фікцийними підписами урядників. З такою книжочкою, що виглядала зовсім як правдива, зголожував ся оден з членів шайки до якого небудь уряду і тут побирав на неї грошеву квоту. Що до висоти квоти обманцї були звязані приписом, що квоту висше 40 корон треба виповідати через головний уряд кас ощадности у Відни. Щоб обійти той припис, вибирали квоти низші, звичайно від 20 до 40 корон. Почтові урядники, не маючи способу сконтрольованя вкладок, ставались майже всї жертвою обманців і аж головний почтовий уряд з виказу побраних квот відкрив обманьства шайки. Головним жерелом шайки були Чехи та альпейскі краї. В Галичинї почали обманцї оперувати від недавна. В послїдних днях довершено пр. два такі обманьства в почтовім урядї в Подгужу і о обох випадках винято по 40 корон. Як виказали поліцийні доходженя, з книжочками в обох разах зголосив ся якийсь мужчина з жeнщиною, розмовляючи по нїмецки.

† **Померли:** О. Аркадий Мурій, монах чина СВВ. в Бучачи, помер дня 2 с. м. в 42-ім р. житя а 21. монашества. — О. Іван Сабат, почетний радник митр. консисториї з крилошаньскими відзнаками і приходник в Соснові, зарваницкого деканата, упокоїв ся дня 27 го жовтня в 81. р. житя а 53. сьвященьства.

Телеграми

Відень 6 падолиста. При вчерашних виборах до долїшно австрийского сойму вибрано 40 християньских-суспільників, 4 вольнодумних Німців і одного компромісового кандидата. Відбуде ся один тіснїйший вибір.

Цетинє 6 падолиста. Проводирі чорногорских магометан в Цетини зажадали оружия для всїх магометан, котрі доси були виключені від служби у войску. Утворять они специяльну бриґаду. Чорногорскі магометани вийшли з Цетиня а перед тим устроїли маніфестацийний похід по улицях міста і співали перед палатою народні пісні.

Софія 6 падолиста. Послїдні вісти з Константинополя показують, що турецко-болгарскі переговори проволїкають ся а внаслідок того грозить їх повне розбитє.

Петергоф 6 падолиста. Цар з родиною прибув на зимовий побут до Царского села.

Льондон 6 падолиста. Дня 20 жовтня проявив ся в Ліверпули один случай смерти від чуми.

Петербург 6 падолиста. Указ царский заряджує увільненє зі служби 13 адміралів, між тими Штарка, Віренїюса, Зеленого і Нідерміллера при рівночаснім посуненю до висшої ранґи.

Париж 6 падолиста. (Аґ. Гав.). В коритарях палати послів обговорювали посли ситуацию спокійно з холодною кровю. Всї партиї політичні прилучили ся до становища правительства. Предсїдателї всїх ґруп, навіть противних міністерству, заявили президентови міністрів і міністрови справ заграничних, що можуть зовсім числити на їх підпору. Оба міністри відповіли, що коли парлямент буде мати в руках всї акти, переконає ся, що правительство виявляло завсїгди велику згідливість (супротив Німеччини), однак не може відступнити від свого становища без виставленя на наругу честь краю.

КНИЖКИ на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительской в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·49, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·23,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9 05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 25/7): **6·40**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·25 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьват).

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).